

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. spol. s r. o. P.**, F., Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. M. H., advokátom, L., X. Bratislava, proti žalovanému: **S.**, Bratislava, IČO: X., zastúpenému JUDr. E. F., advokátkou, P., Bratislava, **o určenie neplatnosti výpovede zo dňa 17. decembra 2003 a o určenie platnosti zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 02/2001 z 15. júna 2001**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 22Cb 34/04, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 108/07-273 zo dňa 24. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol v oboch žalobných petitoch a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že žaloba nebola dôvodná, pretože zmluva o nájme nebytových priestorov č. 02/2001 uzavretá 15. júna 2001 je neplatná z dôvodu, že zmluvu za nájomcu uzatvorila osoba, ktorá nebola štatutárnym orgánom žalobcu, ani ním nebola na jej uzavretie zmocnená. Žalobca plnú moc datovanú 6. júna 2001 predložil až v priebehu konania a za žalobcu ju podpísal konateľ P.. M. M., ktorý zároveň bol štatutárnym orgánom prenajímateľa, t. j. žalovaného. Zmluva bola uzavretá v rozpore s § 3 zákona č. 116/1990 Zb., pretože pre účely obchodu a služieb sa vyžaduje predchádzajúci súhlas obce a táto podmienka nebola splnená. Nakoľko

súd zmluvu o nájme posúdil ako neplatnú, návrh na určenie neplatnosti výpovede z nájmu sa stal bezpredmetným.

Odvolací súd na odvolanie žalobcu napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia vyplýva, že počas odvolacieho konania žalobca podal žalobu na plnenie z titulu náhrady škody z dôvodu, že nájomná zmluva už zanikla uplynutím času k 15. júnu 2006. Nakoľko naliehavý právny záujem na požadovanom určení už nie je daný, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 1. decembra 2007.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Má za to, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd dospel k správneému záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení zanikol, pretože uplynula doba, na ktorú bola nájomná zmluva uzavretá. Nesúhlasí však s jeho názorom, že súd v novom konaní o náhradu škody bude posudzovať platnosť či neplatnosť právnych úkonov, ktoré by odôvodňovali uplatnené nároky žalobcu na náhradu škody, ako prejudiciálnu otázku. Nebude to možné z dôvodu viazanosti súdu právoplatným rozhodnutím vo veci samej. Napadnutý rozsudok teda nielenže nepreskúmava rozhodnutie súdu prvého stupňa, ale jeho preskúmanie vo veci samej znemožňuje. Rovnako odníma možnosť preskúmať názor odvolacieho súdu o existencii či neexistencii naliehavého právneho záujmu. Ďalej uvádza, že v tomto prípade nie je možné uprednostňovať konanie o plnenie pred konaním určovacím. Určovaciu žalobu podal viac ako dva roky pred skončením nájomného vzťahu a nie jeho vinou nebola vec včas právoplatne skončená. Aby nestratil právo na prístup k súdu, musí trvať na rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci samej. Navrhol preto, aby dovolací súd pripustil dovolanie, rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu na výzvu súdu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1), prejednal vec podľa § 242

ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p., a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, a to bez toho, aby vyslovil prípustnosť dovolania.. Nejde teda o žiaden z dôvodov prípustnosti dovolania uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov taxatívne uvedených v § 237 O. s. p. K tu uvedeným vadám prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, nakoľko ide o prípady závažných väd konania. Okrem iných, ide o prípad, ak sa postupom súdu účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), čo namieta aj dovolateľ.

Podľa ustálenej judikatúry, pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. však nie je daná tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd v tomto ustanovení uvedenu, ale dovolanie je prípustné len vtedy, ak rozhodnutie skutočne takouto vadou aj trpí.

Zdrojom porušenia procesných práv žalobcu v odvolacom konaní je podľa dovolateľa postup odvolacieho súdu, ktorý síce rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil, ale vychádzal pritom z iných skutkových a právnych záverov ako súd prvého stupňa. Tvrdeniu dovolateľa nemožno prisvedčiť. Súd prvého stupňa riešil predovšetkým otázku platnosti zmluvy o nájme, pričom dospel k záveru o jej neplatnosti pre chýbajúci predchádzajúci súhlas obce, ako aj z dôvodu, že za nájomcu ju uzavrela nekompetentná osoba. Odvolací súd o odvolaní žalobcu rozhodoval už v čase, keď nájomný vzťah zanikol uplynutím času. Keďže predpokladom úspešnosti určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ O. s. p. je existencia naliehavého právneho záujmu, ktorý v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nebol daný (čo napokon nepopiera ani žalobca), odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z tohto dôvodu

bez toho, aby sa vecne zaoberal otázkou platnosti alebo neplatnosti medzitým zaniknutej zmluvy. Týmto postupom neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, keďže v inom súdnom konaní o náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v súvislosti s tvrdenou neplatnosťou výpovede z nájmu, bude súd posudzovať túto skutočnosť ako prejudiciálnu otázku. Právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu tomu nebude brániť, pretože odvolací súd v ňom nevyslovil záver o tom, či bola nájomná zmluva, resp. výpoveď z nej platná alebo neplatná. Dovolací súd preto dospel k záveru, že odvolací súd svojím potvrdzujúcim rozhodnutím, ani konaním, ktoré mu predchádzalo, neuprel žalobcovi žiadne jeho procesné právo.

Podľa prvej vety ust. § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že dôvod, z ktorého žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania (§ 237 písm. f/ O. s. p.) nebol naplnený. Keďže dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O. s. p., dovolanie podľa § 218 ods. 1 v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

Žalovanému, ktorý mal v dovolacom konaní úspech, trovy dovolacieho konania nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.